

אסונכבנות

ביחד בדרך משלנו

נוער
בסיכוי
(להשחרר)

5

ג'וקר
כל הקלפים
פתוחים

6

סיפורים
מתוך הלב של
בחורות

8

עוד יקראו
אותך

12

בא
ונעלם

14

כתבה
מצולמת

16

זו צי"ה
בישלה
דיסה

20

גליון מס' 2 4 חודש כסליו

למכתבים הערות ושליחת סיפורים למערכת:

להרשמה <<<

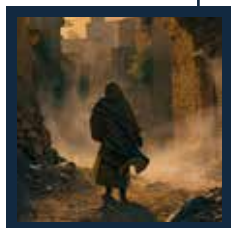
© כל הזכויות שמורות למסונכרנות

עיצוב_עימוד_ומיתוג

סאקורה_0548569737

12

עוד יקראו אותך

מלי

8

סיפורים מתוך הלב של בחורות

הינדי

6

גוקר- כל הקלפים פתוחים

יהודית

5

נוער בסיכוי (להשתדר:)

שירה

20

זוצ"ה בישלה דיסה

שרי

16

כתבה מצולמת

גיטוי

14

בא ונעלם

מיכל

תוכן העניינים

ני

דבר העורכת

להרשמה <<<

היי, שלום לך,

הנה אנחנו נפגשות שוב, וברור שחלק מהמפגש הזה גם בזכותך! אין לי מילה אחרת לומר לכן מאשר שימחתן. פשוט שימחתן עם העידוד, עם הפידבק ועם התגובות. רשמנו כל אחת על לוח ליבנו.

כן, גם להמשיך להעביר הלאה זאת תגור בה משמחת וכיפית!

בזמן שעבר מאז העיתון הקודם עד היום לא נחנו בכלל, או בשפת עיתונים מהוקצעים - לא שקטנו על השמרים! ראינו את הצורך ואת הרצון לפגוש את עצמך בעיתון בגישה חיובית יותר מתמיד. וכמו שאחת כתבה לנו - "למצוא את עצמי בקבוצת השווים".

(קצנו בטיפים כגון "ככה תמצאי את החברה הראשונה שלך בסמינר" או "5 טיפים ומהיום תשלחי את הילדים כל בוקר מוקדם עם חיוך על הפנים!") והחלטנו שממשיכים, ואם ממשיכים זה עד הסוף! (הטוב, אמן!) השתדלנו לשפר בשבילכן את כל חוויית הקריאה לליגה אחרת לגמרי. גם התוכן עבר מיקוד מיוחד והשתדלנו לתת מענה לכוונוולם!

אז קבלו את העיתון המשודרג! בלי לוותר על המקום שלנו לקטר קצת ולהוריד מעלינו לקצת זמן ת'איפור, העקבים והחיוך (עד שהורדת את הקוביות...)

והנה הבשורה המשמעותית - מהיום יש לנו טורים קבועים שווים! (כבר משחררת

אותך לרוץ לראות מה הכי שווה! בעצם ברור שהכל!)

וזה בכלל לא סוף פסוק. בעזרת ה' גם בעיתונים הבאים תגלו הפתעות שוות וחידושים מרעננים, אך כל נקדים את המאוחר...

עוד משהו חשוב זה שיש ליד כל כתבת את המייל שלה. לחיצה אחת ואת יכולה לפרוק עליה הכל...

אהבת? תכתבי!

התעצבנת? תכתבי!

לא הסכמת בכלל ללל? תכתבי!

זה יקל עלינו להשתפר לפעם הבאה.

לא סתם גוגל המציא את אופצית האימוג'. מוזמנת להשתמש בזה...

אז אם עד היום הרגשת שאת באמצע לדלג מהר אחד להר שני, תעצרי שנייה ותסתכלי, כי באמצע יש לנו נווה. וגם אם תגידי שזה נווה מדבר זה לא משנה, אנחנו נעשה מזה טיול אוהלים!!!

אז מהיום, כששואלים אותך מה את עושה בחיים,

וכשהדודה הנחמדה התורנית בחתונה שואלת אותך במבט רחמימאי (או מתנשא. תלוי איזו דודה)

"אז איך את מגדירה את עצמך? באיזה סטטוס את?"

הקץ לגמגומים מתנצלים או מילים מכובסות.

מהיום את פשוט - מסונכרנת.

שיהיה לכולנו חנוכה שמח ומלא אורות!!!

אחת העם.

כל הזכויות שמורות @
 להצטרפות : repapswen-ytinummoc@spth.org
 למכתבים הערות ומשלוח סיפורים למערכת:

נוער
בסיכוי
להשתדר:

לתגובות ✉

שירה

עקבים.
זאת לא מילה גסה
זה סימן שאת אישה
גמישה
נחושה
לא אחת
שתנחת
או תיפול חלילה
רק תני לה
יד

אחדשרה סנטיים

על 2 מחטים

זאת עוצמה.

אממה

האדמה

רועדת לה

וזה סימן שהיא אצילה

וסוג של הקלה

כי הנה היא כלה

כלילה

אבל במחילה
בעלה
מטר שבעים
אז היא ירדה מהעקבים
ומאז היא בסך הכל
עם גרבי קרסול
ועול
של תורה ודרך ארץ
(בגדר טובל ושרץ:)

מתזזת במרץ

על כפכפים

ותאמת

הם עדיפים

פי כמה

וכמה

הדרמה

תמה

והזרת

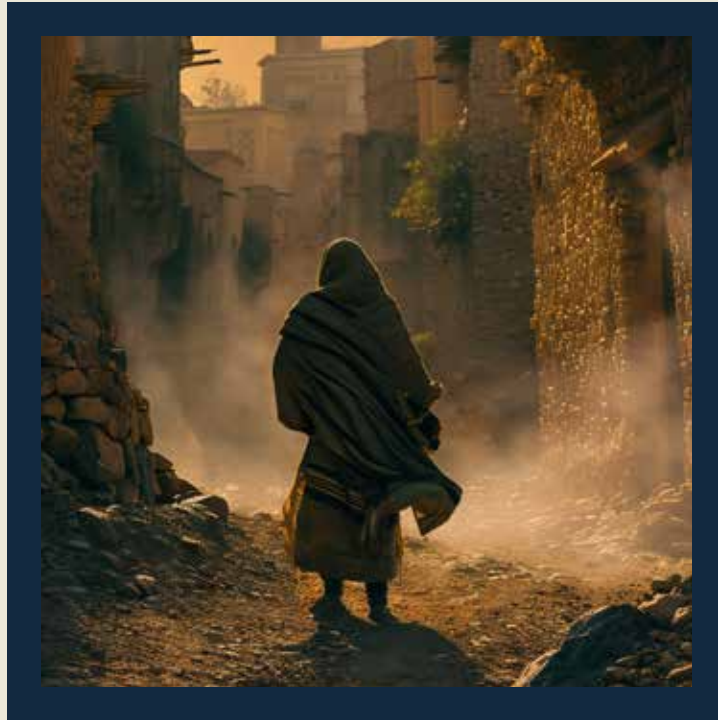
חוזרת

לגודלה המקורי

עוד
יקראו
אותך

מלי

לתגובות ✉

עוד יקראו אותך

מבית טוב, והפוקוס עומד הפעם עלייך. מלחמות ההיסטוריה אינן, נמוגו תחת ענני עשן, ההיסטוריה מזמן אינה יותר מספר של "פעם, פעם", ועכשיו תורך לכתוב את הדף הבא. עוד נקרא אותך.

פעם לפני הכל קראו לך נחלה. "נחלה", היה אבא אומר לך בחיבה, "נחלה", הייתה אמא מעבירה יד על אלף תלתלייך.

היית רק אחת מתוך שש. שישה פרצופים זורחים שילדות החתימה בצלילי צחוק. קצת לפני שנכנסתם לארץ ישראל,

"פעם, פעם", כך סיפר אב לבנו ליד המיטה בקול לוחש, כך סיפרה סבתא לנכדה אחת סקרנית ליד כוס שוקו חמימה, כך אמרה המורה וכל הגימליות הקטנות נשאו עיניים נוצצות.

גם הסיפור הזה מתחיל ב"פעם, פעם" זהו סיפורה של היסטוריה יהודית רוויית כאב. זהו סיפורו של עם עולם וברית נצח. ויותר מהכל זה הסיפור שלך, סיפור של ילדת דור אחרון.

שוב נעים גלגלי ההיסטוריה, ושוב מתמקדים המבטים, והפעם זו את בפוקוס. אולי קוראים לך רות, אולי נעמה, אולי אסתר, מסתבר שאת ילדה טובה

פעם. כשעוד היית ילדה קטנה של גן ומשחק. הזהדה גם בך צעקה בת אלפיים. צעקת גלות עקובה מדם, ועדיין אין לך תשובה, ועדיין את הולכת בעולם, כבר לא משרכת רגליים רק נישאת בין זרועותיו.
"בתי, איתך הלכתי במדבר 40 שנה ואם בחולות שרכתי רגליי, התאמיני כי בין שבילי ירושלים המרוצפים אעזבך?" (משירי בין ששת לעשור) /הרב וולבה/

ואז עמדתם לפני העי, והיא הייתה עיר קטנה, והצבא, צבאו של יהושע בן נון שטף אותה, וצלילי מלחמה התאבכו באוויר, ואז הגיעו האורבים, החיילים היו מיומנים, אבל גורם ההפתעה עמד לטובת אנשי העי, גורם להם לנצח. רק בלילה התוודעת למחיר, רק בבוקר שלמחרת הייתה הלוויה של אבא. קורעת, מכאיבה, מכווצת את הלב.

ועמדת שם. ילדה בת עשרים. וילדה בת עשר עמדה בתוך ליבך. רקעה רגל קטנה, הזכירה שאבא הבטיח. ואיך יכול להיות? איך יכול להיות שה' הגדול. הטוב החזק. לוקח ממך את אבא.

פעם קראו לך נחלה.

היום רק עצב הוא נחלתך. ושאלה אחת בת עשר שנים ותום ילדות.

רק אחר כך נודע לך על עכן, שלקח מן חרם העיר יריחו. אחר כך נכבשה העי, אך בשבילך היה זה מאוחר מדי. שברי תמימות, פצעים שלא יחבשו לעולם.

לקח לך כל כך הרבה זמן לא להבין. רק להאמין. לשאת עיניים למעלה ולהמשיך לתת למי שאמר והיה העולם לשאת אותך, ורק כשהרמת מבט ופגשו עינייך תכלת, חזר אלייך תום. הרגשת את ידו חובטת בך במדויק, מלווה אותך באותו הדייק.

שאלת את אבא: "מי אמר שנצליח?" אבא חייך אלייך, ילדת מדבר. העיניים שלו התכווצו ובמבט נבון הוא סקר אותך, נשמה רועדת עוד לא בת עשר. אבא שאל "מפחדת את?" הנהנת. ילדה קטנה, ילדת מדבר, חול ומן. ילדת שלום והשקט, לא ילדה של מלחמות. אחר כך בשקט סיפר לך אבא שוב על מצרים. הוא סיפר איך עבדים היינו. סיפר על קושי. על אובדן. והקול שלו היה חנוק, והמילים קצובות, אחר כך הוציא אותנו ה' משם. אמר אבא. ועיניו זרחו, שתי נרות במדבר, ומאז לא הפסיק לשאת אותנו. ואם בחולות עוזר הוא לנו, התאמיני, בתי, כי בארץ שהבטיח לנו יעזבנו?"

הנהנת. בכל האמון והלהט הילדותי הנהנת.

כך נכנסתם לארץ, הירדן נבקע לכם, תורה נכתבה על שתים עשרה אבנים, מעמד הר גריזים והר עיבל. וכבר הייתם בה. בארץ המובטחת. זו שהבטיח ה' לאברהם באי אז של ברית.

ואת נשמת את האוויר שלה, שיכורה כל כך.

מתהלכת בארץ המובטחת.

כך נכבשה יריחו, אותות ומופתים ותקיעות וחומה מתמוססת. העמים פחדו מפנייך. ואת לא פחדת מאיש. ילדה שה' הבטיח לה ארץ.

בא
ונעלם

מיכל

לתגובות ✉

”

בא ונעלם // קדימה לעבודה

(הנעלם הגדול של חיי הנעורים שמחוץ
לסמינר ואת)

”

/כתבה מס' 2/

ארוכה הדרך לראיון העבודה.
לפניך שלבים בסיסיים למתחילה שחפצה להצליח
בראיון העבודה:
את הראיון מומלץ לקבוע לשעות הטובות שלך,
קרי, אם את אדם של בוקר, אז הראיון שלך יאלץ
להתבצע ממש באשמורת על כל ההשלכות הנוב-
עות מכך (פיהוק גדול עד בינוני, ועיניים שצמאות
למיטה). אם למזלו של הבוס את אדם של צהריים
לילה או כל זמן אחר על פני היממה תקבעי את
הראיון שלך לשעה הזו- אבל בדיוק!- תזכרי את
הבדיוק כי זה הסוד שלך להצלחה, רק חבל שהסוד
הזה לא נלחש על אוזנה של שום מזכירה שקובעת
לך ראיון בדיוק לשעת האיכות של הבוס שבאורח
פלא הפוכה מזו שלך.
בנוגע לסוגיית הלבוש, כבר אמר מי שאמר "הבגדים

בגיליון הקודם דיברנו על כתיבת קורות חיים.
האתגר הראשון שעומד בפניך, מחפשת העבודה
הנחווה, כן, את שאין לך פרוטקציה או קשרים בח-
לונות הגבוהים, או דודים שבדיוק מסדרים עבודה
לאחייניות שכוחות, קיצור: שלום כולן!~
אל דאגה, יש תקווה! לפי כל הסיפורים מעוררי
המוטיבציה, האנשים הכי עשירים ומוצלחים שלחו
מאות קורות חיים ולמרות זאת לא התקבלו לשום
עבודה בהתחלה. אז אם אין לך עבודה עדיין, סימן
שעתיד גדול עוד לפניך. (וזה בלי לדבר על כל אותם
שסיימו חיהם בעניות מנוולת וגם הם שלחו עשרות
קורות חיים ולא התקבלו) קיצור, תתעודדי!
הדרך לעתיד הגדול שעוד לפניך עוברת בהרבה
פרטים קטנים שכדאי לשים לב אליהם, ולכן אני
פה, להציף כמה נקודות חשובות בדרך שלך לעבודה
הנכספת! □

הפוטנציאלי שלך יש מותק של כלב, קוראים לו מקס, והוא נושך!

הדבר הבא הוא התיק שלך, כן ההוא המבולגן שמלא בשאריות טישו מימי הסמינר, וכל מיני פתקים שאת לא מעיזה לפתוח (תהיה פדיחה לגלות שאין בהם שום דבר חשוב). יש לארוז בתיק ציוד חירום. לא לזלזל בשום פריט. כל אחד יכול להציל חיים. סטייל התיק שארזת לטיול בכיתה ד' (עדיין לא ברור למה היה צריך בגדי החלפה אם הלכתם למרכז המבקרים של במבה אסם).

קיצור, במילות היומיום הצטיידי ב: סידור. רב קו. רב קו נוסף. מפה של ארץ ישראל (כשתעלי בטרעות על קו הלא נכון תזכרי להתקשר להגיד תודה למערכת!) טישו. תמיסה לעדשות. מים. בכיס ימין כמה שקלים לתת לקבצנים בתחנה מרכזית, בכיס השני כסף למונית לשעת הדחק (תזכרי להפריד כיסים. שלא יתערבבו לך מעות של מונית במעות של צדקה).

הנה את כבר רואה את המשרד עומד לו באמצע הרחובים מצופה זכוכיות. זה הזמן להרים את רגל ימין להיכנס איתה לפתח ולא לשכוח כמובן נשיקה למזוזה!

יש נוהגים לומר גם תפילת הדרך. עדיין לא מצאתי היתר לומר את הברכה עם שם ומלכות אבל עם מצב השוק ימשיך להידרדר מסתבר שיימצא היתר גם לכך (המנהג ללא מקור - אין המערכת לוקחת אחריות) □

כך צלחת עוד שלב בדרך! והנה כבר יש לך כבר יותר מ-5% פוטנציאל שבדיוק זאת העבודה שלך! והשלב הבא בדרך לעבודה -

עושים את האדם". יש להשקיע בבחירת הבגד, כי הוא עשוי לחרוץ את גורלך לשבט או לחסד. אז הנה כל התורה על רגל אחת: את אמורה לשרד אל גנטיות מינימליסטית ומאופקת, משולבת בנגיעות ספורטיביות (אני מרגישה כעת כמו הייננים בשעה שהם כותבים את התוויות שעל בקבוקי היין) קיצור - בגדים כאלו שיוכיחו את הרוח הנמרצת שאת מביאה איתך בדרך לכבוש את הפסגה. או במילים פשוטות יותר: את צריכה להראות 'מאוד' אבל לא 'מידי'.

עוד נקודה חשובה נורא, אולי קצת גשמית, אבל מה לעשות שזה אנחנו. זאת סוגיית האוכל.

אסור להגיע רעבה!!! תקראי את זה 3 פעמים. אני לא אופתע אם אשמע על מחקר שיקבע, שכאשר לא אוכלים ארוחת בוקר לפני הראיון יש 9% פחות סיכויי קבלה.

יום לפני הראיון לכי לחנות (עדיף לא למכולת. עדיין אין לך עבודה ומשכורת..) ותתחילי לפנק את עצמך, ולא, זה לא הזמן לקנות צנן יבש ושום ריחני. משהו אכיל! אם בשבילך מעדן מילקי בטעם שוקולד תות זה אכיל - מוזמנת לקנות, ופחממות. כן קני איזו לחמניה טובה או בייגל וצידה לדרך קחי שוקולד לרגעי לחץ. אממ, נראלי עדיף להתפשר על שוקולד לבן אם הבגד שלך לא שחור □

זמן הוא זמן. ולכן אם את מכבדת את עצמך, לראיון עבודה חובה בסיסית לצאת בזמן, וכשאני אומרת זמן אני מתכוונת שעה לפני לפחות (חודש לפני מועד הראיון, כן?) שיהיה טווח רחב לכל הפשלות שיקרו לך בדרך, כולל מתקפת שועלים על העיר. אה, ואגב תתחסי מראש נגד כלבת. למה מה? לבוס

בפעם הבאה בעזרת הבורא.

גוקר-
כל הקלפים
פתוחים

לתגובות <<

יהודיה

אם

את קופצת מול כל שיחת פלפון לא מזוהה וטורחת לחזור בשביל
לגלות ששניין, גם הפעם זה איזה צינתוק טרדן "בעוד 72 שעות נסגרת
ההזדמנות החד פעמית עד לחודש הבא!"

לא ממש לא! אני שוב אסביר לך היא
בחורה נדירה ומהממת! היא תמיד זאת
שעושה סביבה את האווירה הטובה.
יש לה שמחת חיים ומשהו כל כך חי
וכיף בקיצער אין עוד בחורות מהממות
וחלקות כמוה.

**יפה יפה. כן, זה בדיוק מה שאמרת
קודם, מכונסת בעצמה.**

ומה את אומרת לגבי בריאות?

בחורה בריאה כשור. עושה הליכות כל
יום ופעם בשבוע נמצאת בחדר כושר.
טוב, טוב שאת אומרת לי. מוזר, כל יום
הליכה? נברר למה הרופא אמר לה ככה.
ומעניין למה דיברת דווקא על שור. את
בטח התכוונת שיש לה אופי גברי.
טיפ- כל הפוסל במומו הוא פוסל...

היא ששכחה למה היא התקשרה.

"היי שלום רציתי לברר על פלוגית רגע
תזכירי אם מי אני מדברת?
אה יאו קטע נראלי אני מכירה את אמא
שלך. תשמעי עליה סיפור... כשהיא גרה
בשכונה שלי פעם שיחקנו ביחד מלחמת
מים ואז ברחתי לתוך הבית של הזקנה
המכשפה בלה בלה בלה...
רגע אז מה את אומרת, מה אמא שלך
עושה עכשיו? ומה איתך, מה עובדת?
רגע, אז את גם בשידוכים?

כנראה שגם את נמצאת בשלב שעונה
לשוויגעריות פוטנציאליות על בחורות
מושלמות וכלילות מעלות.

בשלב הזה, העולם מתחלק לשניים
המבררות החמודות שאת כזה: "טוב, אם
ירד לא נתנגד שזה יעבור אליי..." ואלה
המנוקצות שאת מתפללת בשביל חברה
שלך שזה לא מה שנקבע עבורה 40 יום
קודם.

קיבצנו למענכם את סוגי המבררות וטי
פים איך אפשר לענות להן

זאתי שלא יודעת על מי היא מבררת

רציתי לברר על אממ אמממ חנה
רגע מה אמרת שהיא מכבדת הורים? יש
לה אבא? לא לא, אני לא עצובה שיש לה.
זה ממש משמח. פשוט חשבת שאמרו
לי שהוא נפטר...

כן כן, תמשיכי אני מקשיבה זה ממש
מעניין שאת אומרת שהיא גבוהה ונראית
טוב? לא, חלילה שאני חושבת שאת
משקרת עליי. רק אמרת שזה מעניין.
רגע, רגע, מ'זתאומרת לא מפספסת אף
יום של נטילת לולב. מה, היא אשכנזי
זיה??????

טיפ: תשתקי, הרי מה שתגידי לא יעזור

הזאת שמעוונת כל דבר

כן אני שומעת אז היא בחורה עצובה
דיאונית ומכונסת בעצמה.

תזלזל בכוח, נכון?
וואו ממש ממש
עזרת לי תודה אין
כמוך! נפלאה שאת.
עזרת לי כל כך!!!
תדעי שהשיחה איתך
כל כך קידמה אותי, הבנתי
ב-דיוק מה הסגנון של הבחורה.
(אמרתי משהו?)
טיפ- שב ואל תעשה עדיף...

ההיא שטומנת לך מלכודות דבש

את נשמעת לי בחורה ממש איכותית.
בטח אין הרבה כמוך בכיתה. אז מה את
אומרת? היא פחות ממך ברוחניות הא?
יאוו כמה שאת מפרגנת! ממש כל הכבוד
שככה את מתאמצת לכבוד חברה! סתם,
עכשיו בכנות. מבחינה חברתית יש לה
חברות או שפחות הקטע שלה?
יאוו היא לי ממש כיף לדבר איתך. בחורה
כל כך עמוקה ומבינה מהחיים. יש לך
אולי עוד משהו שאני צריכה לדעת? את
יודעת, בריאות, רוחניות, משהו שיעניין
אותי לשמוע?

טיפ: לא מדובשה ולא מעוקצה

זאתי שיש לה מבחן אמריקאי עם תשובות סגורות לכל שאלה

נמוכה גבוהה או ממוצעת?
יפה מכוערת או סבירה?
שחרית מנחה ערבית או הכל?
מפחדת ממקקים פחד גבהים או ממקום
סגור?
פוניבז' חברון או רש"י?
הנדסאים הנדסאים או הנדסאים?
טוב תודה, תודה רבה, יישר כוח!

טיפ- כל המוסיף גורע...

ולסיום אם במקרה את, שוויגערית יקרה,
קוראת את זה (אם לא תנסי לשמר את
זה ברוחך עד שתהפכי לאחת כזאת. כן
בובה, הזמן רץ... תופתעי לגלות.) אז
אנא ממך, אנחנו באמת רוצות לעשות
טוב ולעזור לך ולחברות שלנו להתחנך
א-ב-ל את תקופת המבחנים גמרנו מזמן
.....

מה את מחפשת? את יודעת אולי יהיה לי
רעיון בשבילך...
אגב נראלי בסוף התבלבלתי וזה לא אמא
שלך מה שסיפרתי עליה..."

טיפ- תתחילי לשטוף כלים, זה הולך להיות ארוךך

זאתי שלמדה קורס בשבייכ

שאת אומרת לי שהיא בחורה שמבינה
עניין, לאיזה עניין את מתכוונת? האם
לעניין רוחני או דווקא גשמי או שמא גם
וגם או לא זה ולא זה?
ומה את אומרת איזה שיר היא הכי
אוהבת ואיך זה בא לידי ביטוי האהבה
שלה והאם תמיד זה היה השיר האהוב
שלה או שבימי הנעורים לא? תני לי
רשימה של עשרת השירים שהיא הכי
אוהבת.

עכשיו אני אספר לך מקרה ותגידי לי
מה היא הייתה עושה בכזה מקרה. נגיד
היא נמצאת בבית חשוך בלי אנשים ואז
פתאום היא שומעת רעש. היא הולכת
לכיוון הרעש ולא רואה כלום.....(תעירו
אותי כשנגמר הצ'זבטו!)

ואגב, תגידי, הם מהסוג שאוכלים מעד-
נים או מסתפקים בלבן?
וזה שבכתה ד' היא קיבלה 74 במבחן
בדינים, מה זה אומר לדעתך?

טיפ- עד החתונה זה יעבור לך

יש גם זאת שמכוונת אותך למה שהיא רוצה לשמוע

כן, אני מבינה את הסגנון שלה. היא ראש
פתוח מצד אחד אבל שמורה וחיננית. כן,
ממש כמו הבן שלי.

ואני מבינה מזה גם שלא בוער לה מסע-
דות וחור"ל אבל היא תזרום על זה, נכון?
יופי, ממש מה שאני צריכה.

ומבחינת ישיבה אני מבינה ממך שבי-
מת'ס יתאים, כן?

ומבחינה רוחנית היא לא אחת שמזלזלת
היא נגיד תתפלל ערבית וכזה סגנון היא
לא

מפוקסלת

{גדולה מהחיים}

פעם נקרה בי השאלה - איך אני יודעת אם גדלתי?
 כאילו, מתי יש את השלב הזה שמסתכלים אחורה ויכולים לטפוח על השכם ולומר,
 'וואו גדלתי!'
 אז קיבצתי בשבילכם מדגם מייצג של רגעים כאלו שגרמו לי לעלות חיוך זקן על
 השפתיים ולהפטיר: אויש, חמודות שהם... הם עוד יגדלו ויבינו (מי שלא שונאת את
 המשפט הזה שתצביע!!)
 וכמובן, אני מכחישה כל קשר לנושא. אין, אני הייתי כזאת בוגרת וצלחתי את גיל
 העשרה בלי שום תופעות
 לוואי!

מפוקסלת

גיטי

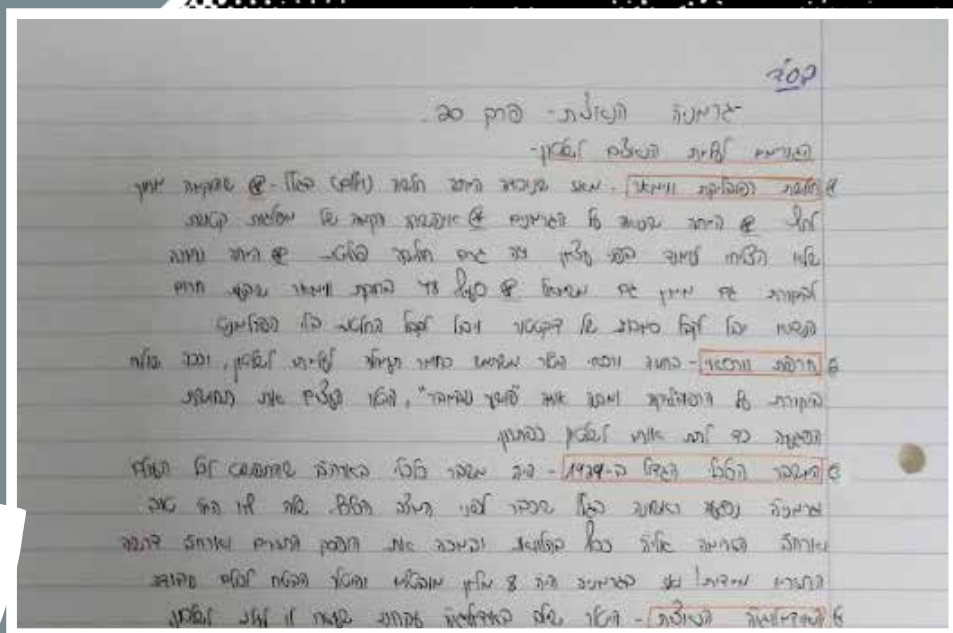
לתגובות ✉

פמפלם!
קבלו את התמונה הזאת

ותעריכו!
היה קשה להדליף את התמונה הזאת
הסתכנתי בשבילה בברוגז!
כן פעם גם אנחנו היינו עושות שבתות
חברות במחותרת וסופרות את הימים
(איזה ת'מים? ת'שעות.
ת'רגעים!) עד לקיומה.
והפחד העיקרי לא היה הסמינר! (שח'
לילה לא יתגלה לשום חברה שעשינו
שבת. גם ככה הכיתה לא יציבה. זה יערר
לחלוטין את מאזן הכוחות ואת המלחמה
הקרה!)
תגרדו קצת שכבות אפורות ותנסו
להיזכר איזה טעם מתוק היה לשבתות
ההן כשהיינו חסרות ניסיון
ולא היה לנו תורה ברורה מה היא שבת
חברות ונאלצנו לייצר אותה בעשר
אצבעות.
לא שהסכמנו עם המשפט ששבת חב'
רות זה שבת עברות, חלילה.
אבל כשהיינו חוזרות הביתה היינו הול'
כות לאבא בסתר ומבררות האם מותר
לקדש בין מקודש, ומה הסיבה
שלא פותחים בקבוקים ולמה לחברה
שלי מותר להאריך ת'מזגן ולי לא??
(אבא, אתה רואה שהיה חכם להסכים
לי? אחרת איך הייתי יודעת את כל הל'
כות שבת??)

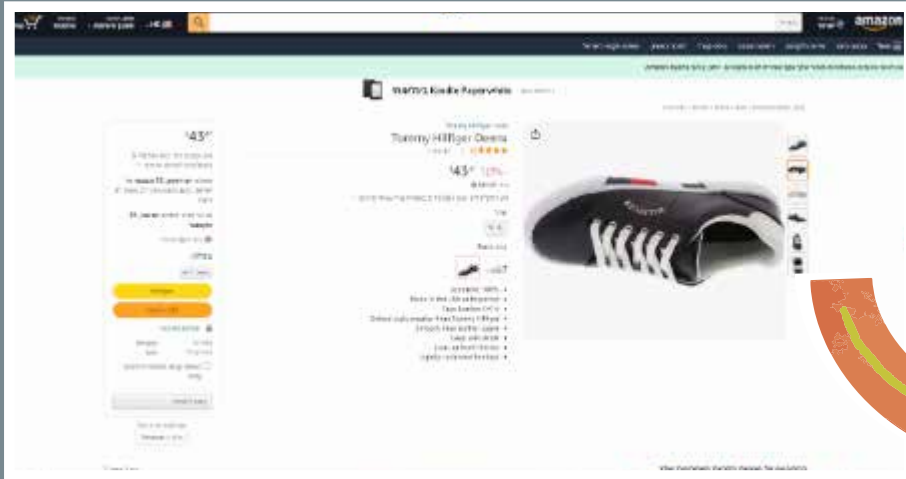
בן בן היו ימים!

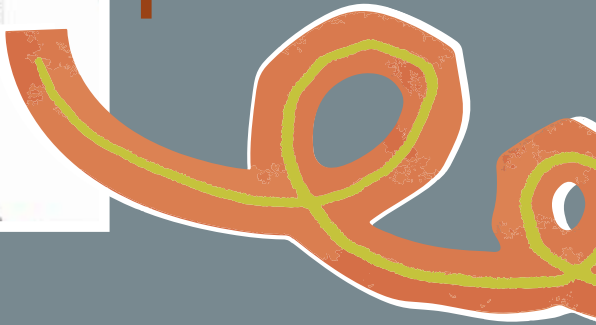
צדדי, שכמובן לא נשמרו ממבחן למבחן! ואז כשסוף סוף הסיכומים המיוחלים היו בידינו הגיע השלב ללמוד למבחן. אנחנו חייבות לתקופה הזאת את כל הכ' רותינו עם ארץ זבת חלב שלנו. אחרת, מתי היינו מגיעות לכנת לרכבלית ולגני הושע?

שגמרנו לתור את הארץ לאורכה ול' רוחבה היה מגיע השלב הרציני! היינו מגיעות לבית של אחת הבנות ו-לומדות! לא הרבה בנות. אחת על אחת על אחת (בקיצור, כל עוד לא הגענו לדו סיפרתי ונשאר עוד אצבעות לספירה) את כל כישורי החיים והבלעבוסטיות שלנו צריך לזקוף לזמן זה!

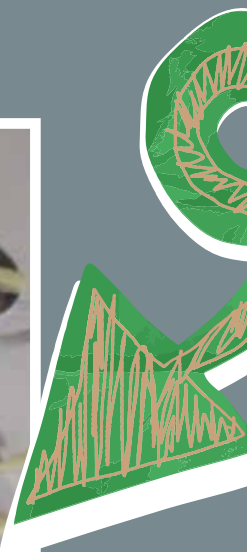
גם התמונה הזאת
דורגה ברירוג גבוהה
במצעד זכרונות העבר

איתה, כי לאחרונה החמירו את האבטחה וכבר יותר קשה להשתחל דרך השער בתירוץ שחוק שאני בכלל לא בתיכון אני בסמינר!
ואם אפשר פרמטר אחרון הכי פחות חשוב אבל אולי שהמחיר לא יהיה מדי יקר. פשוט, יש עוד לקנות גם תיק וגומיה (כן, גם אני הרגשתי זקנה כשסיפרו לי כמה עולה גומיית ALO היום)

זוכרת איך קצת לפני תחילת הלימודים התחיל המרדף אחרי הנעל אבל לא סתם נעל! אלה כזאת שתהיה גם ז'תאומרת בעיקר חתיכה!
ומותג! יש כאלה שנוהגות להקהל גם על מותג נסתר אבל שיהיה כמה שיותר נסתר שזה נסתר!
ואם אפשר, במחילה, שגם הסמינר ישרוד

כן, התמונה הזאת היא לא מעשיה ידיה להתפאר של זוצה נרגשת. היא מלימוד למבחן בדקדוק בכיתה י' (גזרת פ"ג יוצאי דופן ושאר מטעמים)
אם כן ניתן בהחלט לראות שההסטוריה קמה לתחיה.
ככה זה, אופנה תמיד בסוף חוזרת. הכל עניין של זמן ובין רגע את מוצאת את עצמך במטבח שלך רוקחת תבשילים.
ואם לא הבנת בדיוק את הפאנץ' של הכתבה ועדיין לא עלה על פניך חיוך של זקנה מלומדת שרואה מולה טירונית, אין לי ברירה אלא לומר לך יקרה - כשתגדלי תביני!

סיפורים מתוך הלב של ... בחורונת

חיילה

לתגובות ✉

מתוך הלב של: בחורה בסטטוס...

נשמע מגרד?

אז נכון שאין טור נפשי/רגשי/יעוצי בעיתון אבל הנה בכתבה שלפניכן ננסה בכל אופן לגעת קצת בסודות הנפש, לרדת לרזולוציות העמוקות של הרגשות שעלולים לתקוף אותנו בתקופה הזאת, ולתת המלצות חמות איך להתמודד איתן. ואל תתגרדי, זה לא הולך להיות גרוע עד כדי כך...

נ.ב. קחנה בעירבון מוגבל את ההמלצות. הן יותר פסיכולוגיה בגרוש... אין אחריות על התוצאות בשטח...

מכירות את הרגעים האלו כשאת מסתובבת בבית ומוצאת את עצמך קוראת את הצד השני של הקורנפלקס, מרכיבי קוטג' או לחילופין את מתוך הלב של אורי? גם אני פתחתי את הספר. אין מה לומר. יפה, ילדותי, ציורים תמימים ורגשות מתוקים. ופתאום צמחו הדמויות לגובה ונהפכו לבחורות נעולות עקבים ובעלות סערת רגשות כמעט גדולה מדי.

אז בינות לעקבים כואבות לרביצה במיטה, בין פתיחה וסגירה של מקרר אומלל, לעבודה עד כלות או עד לעיניים טרוטות, רציתי להעניק לך כמה דקות

פראנוידיות

(לפעמים בחורנות ממש
פראונית)

נכון שהיא אמרה לך כבר פעמיים שהיא לא בשידוכים אבל את בכל אופן שואלת שוב רק בשביל למשש את הדופק... מרגישה כמו ההוא שבדק אם נעל את הדלת עשרות פעמים. מזדהה? ולא שיש לך שידוך להציע לה דחוף, פשוט חשוב לך להיות מודעת למציאות, בבחינת דע את האויב...

ואם את בטוחה שהחברה הכי טובה מתחתנת בלי להתארס- כי הרי אין סבירות שסתם היא עסוקה- את ממש ראויה לתואר פראונית.

שירה, בחורה כמו כלנו, מספרת על חלום: "בוקר אחד הקצתי מחלום בבהלה -חלמתי שחברה טובה שלי התארסה ושמעתי על זה ממשהי שראתה בעיתון! את תחושת הנבגדות מאותו חלום אני לא אשכח..."

חשדנות

(לפעמים בחורה'לה
חושדת)

גם את פעם חשבת שאת טיפוס נונשלנטי ורגוע והסתכלת בעין עקומה על הבנות החרדתיות סביבך? שמכל כל רשרוש הן קופצות (חתולההההה!!!) וכל מבט הן מפרשנות (היא עשתה שבת חברות ולא קראה לי!) גם את מרגישה שלאחרונה דבק בך האופי הזה? או שאם את בבסיס כזאת זה רק מחמיר והולך, וככה זה מתבטא:

החברה שלך השתזפה? היא בטוח הייתה בפגישה בים אתמול...

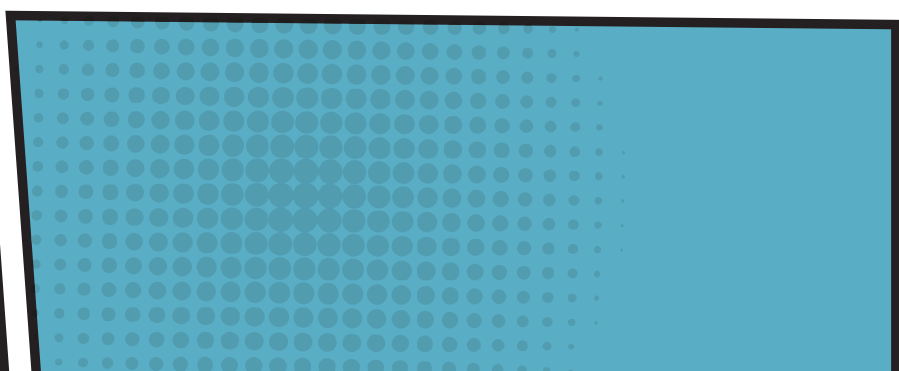
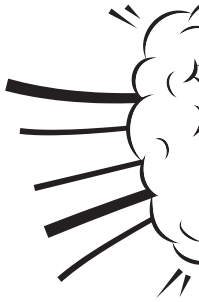
החברה שתמיד הצהירה שהיא רוצה בחור רק משיבת X ופתאום היא נואמת לך כמה ישיבת Y מוצלחת ואיזה ראש בריא יש לבחורים שם? מתברר שהיא לא הגיעה למסקנה לבדה, כנראה יש בחור נחמד שעזר לה להבין את זה.

וההיא שקנתה עקבים? ברור שמשהו מתחמם! וזה לא קשור לזה שהיא מצהירה חודשיים שהיא חייבת לקנות עקבים שחורת/לעשות שיקום/להזמין תיק...

בת לא עונה לך? זה יכול להיות משתי סיבות: או שהיא בפגישה או שהיא בראיון עבודה או לא משנה הסדר, אין שום סיבה אחרת בעולם שיכולה לגרום לה לא לענות לך עכשיו.

**המלצה: אל תעני לה מחר, שתחשוד.
שתעבור את מה שאת עוברת! ובנוסף
מומלץ לך לעשות הליכה בימים
הקרובים באזור המלונות...**

אסתי, המכירה את זה מהצד השני הנחשד, משתפת אותנו: "יום אחד נרדמתי בצהריים. כשקמתי וחזרתי לבת הדודה שהתקשרה, לקח לי שעות לשכנע אותה שאני עוד לא מתארסת. אפשר לחשוב! הבחורה הייתה עייפה! תנו לחיות לחיות בשלווה!!"

3.

דיכאון חורף
(לפעמים בחורה
גדולה קצת מדוכאית)

בלימודים החורף התבטא בעיקר בזה שחזרנו הביתה וכבר היה חושך או אפילו באופציה הנוחה להלביש מעיל ומגפיים מעל הפיג'מה ולהתעופף לסמינר.

ופתאום עכשיו דיכאון מגיע קצת לבקר, מעונן ואפרפר ומזמין להתחפר עוד במיטה. אין משימות להגיש, הסעה להספיק, מטלות לסיים...

נחמה, בחורה עם קבלה טובה: "אני עובדת מהבית. אחרי שהרגשתי ירודה כמה ימים הגעתי למסקנה, שלא עושה לי טוב להסתובב יומיום עם פיג'מה. קיבלתי החלטה להתלבש כל יום. אין מה לומר, זה משפר את ההרגשה בטירוף!"
נחיתות: (לפעמים בחורה מרגישה רווקה)

תמיד הרגשת בחורה מוצלחת מהזן המצליח ובעניינים, אז איך פתאום את מרגישה נחיתת מול בת

ססך הכל חובשת פאה? (אוקיי, זה לא רק זה... בכל אופן יש גם חליפה וכובע בעסקה... שיפור ניכר ללוק:)

או מכירה את התחושת בטן הזאת שבטח היא לא כתבה אותי ברזומה שלה?
כי איך יכול להיות שלא מתקשרים לברר עליה?

תנסו לחקור אם בררו אצל בנות אחרות וכמובן הרבי לספר לחברה כמה את מעריכה אותה וכמה את מחכה לרגע שיבררו אצלך על בחורה מושלמת כמוה ותנסו לראות מה התגובה ("וואו נחמד לשמוע" או "בטח, את ברזומה").

אבל בואו נדבר גם על הצד השני של הקשת, הצד האופטימי והחיובי, הדברים היפים שהתגלו על עצמנו. ויש הרבה. חבל ששמרנו אותם לסוף. ככה זה, יותר כיף להתלונן...)

4.

יצירתיות
(לפעמים בחורות
מחלצת חושים)

אם פעם חשבת שהאפיקים שלך מתחילים בתכנות ומסתיימים בפורן ושיא היצירתיות התבטאה באיזה אלגוריתם מעניין שכתבת, מקסימום בארגון מפגש, פתאום עכשיו את מגלה מה זה יצירתיות באמת. החל מ-איך למלא את היומיום וכלה בדרכים למציאת קשרים לחיפוש עבודה...

דבורה (משועממת אחת, לשעבר): "איך היה כיף? עשינו יום אחד קבוצת בנות סדנת יצירה באפוקסי. פתאום נתנו דורר לאומנות..."

רחלי, בחורה עם חברות בשידוכים מספרת: "אפילו שעברו מאז חודשיים עד היום אני צוחקת על החברה היצירתית שלי. תשמעו סיפור - התקשרה לחברה שלי בת מהכיתה וסיפרה לה שיש מישהי בכיתה שאמורה לסגור, וכמובן היא לא מגלה מי. מסקרן!!! לפני שהיא ניתקה היא הפטירה בדרך אגב שהבת המדוברת בדיוק עכשיו מתקשרת אליה. מה עשתה חברה שלי? חישה במהירות את רשימת החשודות והתקשרה לראות מי בממתנה... (!) אל דאגה, מי שלא הייתה בממתנה, היא איחלה לה באגביות שנה טובה..."

המלצה: לפעמים יצירתיות
גובלת בקרימינליות. נא ללכת רק
על הכיוונים החיוביים!

אופטימיות

(לפעמים בחורה -
ילדה מתרגשת ממש,
עם סיבה או בלי)

מילה מקצועית

דברי היועצת - חני מרקוביץ, מטפלת בשיטת CBT ומתמחה בליווי בנות בשידוכים:

התקופה שאתן חוות עכשיו היא תקופה מיוחדת במינה. היא מלאה שינוי, צמיחה ולעיתים גם בלבול. טבעי לחלוטין לגלות בעצמכן תכונות שלא שמתן לב אליהן בעבר - לפעמים אלו כוחות חדשים ולפעמים רגישויות שמבקשות מכם יחס.

מההיכרות שלי עם בנות שמתמודדות בתקופה כזאת אני יכולה לומר, שיש לכן כאן הזדמנות אדירה לפריחה וחיבור אמיתי לעצמכן. הבאתי לכן כאן כמה נקודות קצרות שכדאי לזכור בתקופה הזו:

תני מקום לרגשות שעולים.

כל תכונה שמתגלית, גם אם היא לא נוחה לך, היא הזמנה ללמידה. במקום לשפוט, נסי להתעניין: מה היא באה ללמד אותי? איך היא יכולה לעזור לי בעתיד?

תחושת חשדנות, רגישות, עליות וירידות במצב הרוח - כולן תופעות מוכרות בתקופה עמוסת ציפייה ושינויים. הן לא "בעיה", אלא תגובה טבעית למציאות חדשה.

שימי לב למחשבות שמנהלות אותך.

לפעמים אנחנו מפרשות מצבים בצורה אוטומטית - ומיד מסיקות מסקנות. לפני שאת נסחפת עם מחשבה מלחיצה, עצרי וחשבי: האם זו עובדה או רק פרשנות? ברוב הפעמים תגלי שזאת רק פרשנות.

חפשי עוגנים של יציבות.

ממליצה בחום למלא סדר יום, ליצור שגרה בריאה, להתמיד בעבודה (אפילו זמנית...) ולהציב לעצמך משימות קטנות - כל אלו מחזירים תחושת שליטה ורוגע. גם פעולות פשוטות כמו לצאת להליכה, להחליף אווירה או לשוחח עם חברה טובה עוזרות מאוד.

הכירי בכוחות.

לעיתים דווקא העצמאות החדשה מגלה בך אחריות, גרות, יציבות או יצירתיות שלא היית מודעת אליהן. ויש לך הזדמנות להתפתח ולהתקדם בתחומים חדשים. המון הצלחה!

כרטיסיה לשלושה חודשים לבריכה?
מי יודע איפה אני אהיה בעוד שלושה חודשים...

בואו נעשה שבת השבוע! אנ'לדעת מה יהיה שבוע הבא....

עשיתי היום שיקום... זה אמור להיות השיקום האחרון... מוכר?

פעם החיים היו מקשה אחת של לימודים כשבין לבין הבלחה שבת באופק. לא חשבנו הרבה מעבר. היום אנחנו רואות הרבה יותר את העתיד הוורוד שמחכה לנו באופק...

המלצה: תחיי את ההווה (אני יודעת שזו עצה נדושה)

גם לגבי החברות אנחנו לפעמים סופר אופטימיות - מרים, אופטימית אולטימטיבית, מספרת באכזבה: "באיזה בוקר סתמי אני רואה שיחה מחברה שאני לאחרונה פחות בקשר איתה ותוהה לרגע מה היא רוצה ממני. לפתע נופל לי האסימון בנקישה ותוך כדי שאני עונה לה אני פותחת את הארון ומעבירה בראש מה אני אלבש לוורט...בסוף היא רצתה את המספר של המזכירה של הסמינר בקשר להשלמת מבחן בהלכות ייחוד:"

לסיכום:

בינינו, זאת תקופה בלתי נשכחת. בואו ננצל אותה הכי טוב! במקרה הצורך אפשר לקנות ויטמינים לחיזוק הלב ואפשרי להשתמש בתרופות הרגעה או במענה טיפולי. זאת לא בושה...

זוצ"ה בישראל דייסה

עוגת חלבה וקינמון

שרי

לתגובות ✉

ל

מה דווקא חלבה? לא יודעת. נראה לי שזה דחף תת מודעי שגורם לי להשתמש בחלבה שקנינו לחמי בביקור הראשון שהוא ערך בביתנו (-היחידה, שלא תבינו לא נכון---) והוא לא אכל את החלבה ההיא. וכך יצא שהיא (החלבה) הלכה והתייבשה לאיטה...

אני נשואה כבר כמעט שלושה חודשים והביקור, שתבינו את חומרת המצב, היה בשבע ברכות... כך שהיה נראה לי אברי מאד להציל אותה... או לפחות לנסות.

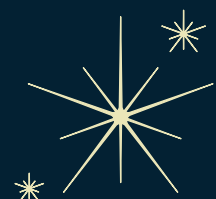
הקינמון זה בגלל חמותי דווקא--- קחו טיפ: החמות מגיעה לביקור, וכנראה הנס של אשת רבי חנינא בן דוסא לא יתרחש אצלך הפעם, והמטעמים לא יופיעו מעצמם? פשוט תכניסי קינמון. לכי לפחות על הריח.

הו, הריח...מה יש בו, בקינמון, שגורם לכל האלה שהצהירו כי הם לא רעבים, להחליט שהם בעצם כן?? בקיצור, נזכרת במה שהמורות של יד' תמיד אומרות: אין סיבות להוריד, יש סיבות להמשיך? זה זה!!

יופי.מזל"ט, ההחלטה נפלה. תודו שזו אחת הקשות, ואל תזכירו לי שאת הקשה באמת כבר עשיתי... יש משהו בדברים הקטנים שהם הכי שטניים... אבל כבר החלטנו, ועכשיו זה כחוט השערה... אז לעבודה! אני מדלגת על כל ה-"תגזרי את הת" וויות של הכף והקערה, ותשאלי את הרב האישי שלך אם צריך להטביל את המיקסר..."- כבר אמרתי כמעט שלושה חודשים? אם את בשלב מוקדם יותר תפני אליי באישי ואני כבר אשתדל לעזור לך... (עם הרב האישי וכו'...)

נראה לי שנתחיל מהמצרכים. כי גם אם את כבר לא בשידור כים, לרוץ למכולת עם אף מקומח כי גילית באמצע שחסר לך משהו- זה לא להיט. עדיף לעשות את זה מראש...

רק משהו אחד: תעשי טובה ותבדקי בבית שהאשראי לא שוב חסום. חבל שזה יקרה במכולת כשמאחוריך תור ארוך פלוס מוכרת מלפניך... כבר אמרו לי שבאמת מחפשים אחמש"ים, אמרתי להם שתודה... אבל דווקא לא למדתי הנדסאים, זאת תקלה זמנית. כנראה טעות של הבנק... יטופל בהקדם.

ועכשיו למצרכים עצמם:
 3 ביצים L
 1/2 כוס סוכר לבן
 2 שקיקי סוכר וניל
 1/2 כוס שמן קנולה
 1/4 כוס מיץ תפוזים
 1/2 מיכל שמנת חמוצה
 כוס וחצי קמח לבן רגיל
 כפית וחצי אבקת אפייה
 למלית:
 1/2 כוס חלבה מפוררת
 כף קינמון
 1/2 כוס שקדים קצוצים גס

אופן ההכנה:

מערבבים את כל חומרי המלית בקערה קטנה ומניחים בצד. מחממים תנור ל 170 מעלות ומשמנים היטב תבנית אפייה. במיקסר מקציפים ביצים, סוכר וניל וסוכר לתערובת תפוחה למשך 3-4 דקות. מוסיפים שמן וממשיכים להקציף, מורידים את מהירות המיקסר ומוסיפים מיץ תפוזים. מוסיפים שמנת חמוצה, קמח ואבקת אפייה ומערבבים לקבלת תערובת אחידה. מעבירים מחצית מכמות הבלילה לתבנית, ומפזרים מעליה את המלית באופן שווה, מכסים מעל במחצית הבלילה שנותרה, אופים כ 35-40 דקות עד שקיסם המיוחדר פנימה יוצא עם פירור רים לחים עליו, מצננים, מקשטים באבקת סוכר וטורפים. קרדיט מתכון: קרן אגם

יופי. בעיקרון מוכן- תרגישי לגמרי בנוח עם איך שזה נראה. עם איך שאת נראית. עם איך שהמטבח נראה... אחרי הכל- את בסך הכל זוצ"ה שפשוט ניסתה... שאפו ענק!! גם אם זה יצא דייסה...

